

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **S. K., a. s., B., so sídlom: Cintorínska 21, B.**, IČO: X., proti žalovaným: **1/ Ing. M. V., nar., bytom: kpt. N.**, zast. advokátkou JUDr. E. Z., so sídlom: F., IČO: X., **2/ R. Š., nar. X., bytom: Š.**, zast. advokátom JUDr. R. E., so sídlom: B., IČO: X., **o námietke zaujatosti**, takto

r o z h o d o l :

Sudkyne Najvyššieho súdu Slovenskej republiky JUDr. Anna Marková, JUDr. Darina Ličková a JUDr. Katarína Pramuková **n i e s ú v y l ú č e n é** z prejednávania a rozhodovania veci, vedenej na tomto súde pod sp. zn. 5 Obo 86/2012.

O d ô v o d n e n i e :

Žalovaný v 1. a 2. rade vo svojich písomných podaniach zo dňa 28. 05. 2012 (č. l. 569 - 573 a 578 - 581) označených ako „Odvolanie“ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10. 05. 2012, č. k. Z-2-43Cb/216/1996-566, doplnených podaniami z 27. 08. 2012 (č. l. 598) a 14. 09. 2012 (č. l. 599 - 603), vzniesli námietku zaujatosti voči senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, predsedníčkou ktorého je JUDr. Anna Marková. Ako dôvod zaujatosti uviedli, že rovnaký senát rozhodoval o odvolaní žalobcu, podaného proti predchádzajúcemu rozsudku Krajského súdu v Bratislave, vydaného v predmetnej veci dňa 09. 12. 2010 pod č. k. Z-2-43Cb 216/1996-451, a to uznesením zo dňa 30. 11. 2011, č. k. 5 Obo 22/2011-471, ktorým vyššie označený rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší súd ako súd odvolací vo svojom uznesení okrem iného vyslovil právny názor, že konanie žalovaných ako dlžníkov z úverovej zmluvy (č. 465/8069049-159-01 zo dňa 10. 08. 1992), ktorí boli zároveň konateľmi spoločnosti S., s. r. o., nasvedčuje tomu, že uprednostnili svoje záujmy, a to zbaviť sa záväzku z úverovej zmluvy. Uvedené nasvedčuje tiež tomu, že z ich strany došlo k zneužívaniu výkonu práva, keďže cieľom uzavretia zmluvy o prevzatí dlhu nebolo dosiahnutie účelu a zmyslu

sledovaného právnou normou, ale viedlo to k úmyslu spôsobiť inému účastníkovi ujmu (nezaplatiť dlh). Žalovaní namietli, že najvyšší súd zhodnotením ich osôb dopredu naznačil svoj verdikt, v dôsledku ktorej skutočnosti majú pochybnosti o nezaujatosti a nestrannosti vo veci konajúceho senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Sudkyne odvolacieho senátu 5 Obo, ktorý v predmetnej veci koná (v zložení predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Dariny Ličkovej a JUDr. Kataríny Pramukovej), sa k podanej námietke zaujatosti vyjadrili v písomných podaniach zo dňa 5. a 6. novembra 2012. JUDr. Anna Marková a JUDr. Darina Ličková vo svojich vyjadreniach uviedli, že vo veci sa necítia byť zaujaté, účastníkov konania ani ich zástupcov osobne nepoznajú a k prejednávanej veci nemajú žiaden pomer. Zhodne uviedli, že uznesením z 30. 11. 2011, č. k. 5 Obo 22/2011-471 bol zrušený rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie s vysloveným právnym názorom, pričom tento postup je v súlade s Občianskym súdnym poriadkom (ďalej len O. s. p.). Rovnako tretia členka odvolacieho senátu JUDr. Katarína Pramuková uviedla, že nemá žiaden pomer k veci, k účastníkom a ani k ich právnym zástupcom. Týchto osobne nepozná a vo veci sa necíti byť zaujatá.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd nadriadený podľa § 16 ods. 1 O. s. p., po preskúmaní vznesenej námietky zaujatosti dospel k záveru, že zákonné dôvody na vylúčenie predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Dariny Ličkovej a JUDr. Kataríny Pramukovej z prejednávania a rozhodovania veci nie sú dané.

Sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti (§ 14 ods. 1 O. s. p.). Dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach (§ 14 ods. 3 O. s. p.).

Vyššie citované ustanovenie § 14 ods. 1 O. s. p., z ktorého je treba pri posudzovaní námietky zaujatosti vychádzať, predpokladá taký vzťah osobného záujmu sudcu vo veci alebo taký jeho osobný vzťah k účastníkom konania, či ich zástupcom, ktorý by napriek všetkej snahe o objektivnosť rozhodovania mohol ovplyvniť jeho nestrannosť a tým v konečnom

dôsledku zákonnosť rozhodovania. Osobná nestrannosť sudcu sa predpokladá, pokiaľ sa nepreukáže opak. Vylúčenie sudcu z prejednávania a rozhodovania vo veci zákon spája nielen so skutočne preukázanou zaujatosťou, ale vylúčenie sudcu je podmienené už aj samotnými pochybnosťami o jeho nezaujatosti. Nejde teda o hodnotenie subjektívneho pocitu sudcu, ktorý má vo veci konať a rozhodnúť, ani o hodnotenie subjektívnych pocitov účastníkov konania. Z rozhodovania môže byť vylúčený aj sudca, u ktorého vzhľadom k spôsobu konania vo veci, je možné objektívne pochybovať o jeho nezaujatosti, pretože sudca má byť nielenže nezaujatý, ale jeho konanie a rozhodovanie vo veci sa má aj všeobecne javiť ako nestranné a nezaujaté.

Nestrannosť sudcu je súd povinný skúmať z dvoch hľadísk, a to jednak zo subjektívneho hľadiska, kedy je potrebné skúmať subjektívny postoj sudcu, založený na základe jeho osobného presvedčenia a správania konajúceho sudcu v prejednávanej veci a súčasne z objektívneho hľadiska nestrannosti, na základe ktorého možno vyvodiť dostatočné záruky pre záver, že je možné vylúčiť akúkoľvek legitímnu pochybnosť o zaujatosti sudcu.

Z obsahu spisu vyplýva, že vo veci rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 09. 12. 2010, č. k. Z-2-43Cb 216/1996-451, ktorým žalobu o zaplatenie 7 409 220,-- Sk s príslušenstvom zamietol a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť náhradu trov konania žalovaným. Na odvolanie žalobcu Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací uznesením zo dňa 30. 11. 2011, č. k. 5 Obo 22/2011-471 rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Predmetom súčasného konania na odvolacom súde je odvolanie žalovaných proti novému rozsudku prvostupňového súdu zo dňa 10. 05. 2012, č. k. Z-2-43Cb/216/1996-566, ktorým žalovaným uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 245 941,05 eur (7 409 220,-- Sk) s 28% úrokom z omeškania ročne od 20. 04. 1995 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa zamerail na dôvody uvedené žalovanými v ich námietke zaujatosti. Je zrejmé, že jediným dôvodom, pre ktorý žalovaní namietajú zaujatosť sudkýň vo veci konajúceho odvolacieho senátu, je skutočnosť, že už rozhodovali o odvolaní žalobcu proti skoršiemu rozsudku prvostupňového súdu. Žalovaní zaujatosť sudkýň vyvodzujú z ich právneho názoru, vysloveného v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení

odvolacieho súdu. Majú za to, že súd zhodnotením ich osôb, ako osôb uprednostňujúcich svoje záujmy, dopredu naznačil svoj verdikt.

V danom prípade je nepochybné, že ide o procesný postup sudkýň v prejednávanej veci. Len samotná nespokojnosť účastníka konania s postupom súdu však nie je takou okolnosťou, ktorá by bola spôsobilá vyvolávať pochybnosti o nezaujatosti namietaných sudkýň, a teda dôvodom na ich vylúčenie z ďalšieho prejednávania veci byť nemôže (§ 16 ods. 1 O. s. p.). Z doterajšieho postupu v konaní a pri rozhodovaní nič nenasvedčuje tomu, že by bol motivovaný vzťahom sudkýň k niektorému z účastníkov konania (či už pozitívne alebo negatívne), ktorý by mohol spôsobovať ich zaujatosť voči niektorému z účastníkov, alebo ktorý by sa ako taký navonok mohol javiť.

Vo vzťahu k namietaným sudkyniam je potrebné uviesť, že týmto vec pripadla na rozhodnutie podľa pravidiel stanovených v rozvrhu práce na rok 2012.

Podľa II. časti, Čl. II, bod 4, veta prvá pred bodkočiarkou Rozvrhu práce na rok 2012, veci, ktoré boli opätovne predložené najvyššiemu súdu po tom, čo najvyšší súd už konal vo veci samej a rozhodol o riadnom alebo mimoriadnom opravnom prostriedku, sa po lustrácii pridelia senátu, ktorý vo veci samej rozhodoval naposledy. Po predložení spisu Krajského súdu v Bratislave s odvolaniami žalovaných zo dňa 28. 05. 2012, bol tento dňa 31. 10. 2012 pridelený senátu 5Obo, a teda v súlade s citovaným článkom rozvrhu práce, keďže ako odvolací senát najvyššieho súdu vo veci naposledy rozhodoval senát 5Obo v totožnom zložení predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Dariny Ličkovej a JUDr. Kataríny Pramukovej (o odvolaní žalobcu proti predchádzajúcemu zamietajúcemu rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 09. 12. 2010).

Na základe vyššie uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že námietka zaujatosti voči vyššie menovaným sudkyniam nie je dôvodná, a preto návrhu žalovaných na ich vylúčenie z konania a rozhodovania veci v zmysle ustanovenia § 16 ods. 1 O. s. p. nevyhovel.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 13. novembra 2012

JUDr. Alena Prieceľová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová